

Sygn. akt VII Ka 548/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Tomkiewicz (spr.)

Sędziowie SSO Dariusz Firkowski

SSO Remigiusz Chmielewski

Protokolant st.sekr.sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Janusza Płońskiego

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2015r.

sprawy **A. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 278§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie

z dnia 31 marca 2015r. sygn. akt II K 7/15

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mrągowie do ponownego jej rozpoznania.

UZASADNIENIE

A. S. oskarżony został o to, że w okresie od grudnia 2012r. do marca 2013r. na działce oznaczonej numerem geodezyjnym (...) w miejscowości J., gm. M. dokonał wycięcia i zabrał w celu przywłaszczenia drzewa jesion o masie 3,978 m i wartości 515,54zł., sosna o masie 3,123 m i wartości 337,28zł., klon o masie 0,111m i wartości 14,38 zł., świerk o masie 0,089m i wartości 6,72zł. o łącznej wartości 873,92zł na szkodę Urzędu (...) w M.

- tj. o przestępstwo z art. 278 §1 kk.

Sąd Rejonowy w Mrągowie wyrokiem z dnia 31 marca 2015r. w sprawie IIK 7/15 oskarżonego A. S. od popełnienia zarzuconego mu czynu uniewinnił a kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator i pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego .

Prokurator zaskarżył przedmiotowy wyrok w całości, zarzucając temu orzeczeniu obrazę przepisów prawa procesowego, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 kpk, art. 410 kpk oraz art. 5 §2 kpk, poprzez przekroczenie dyrektyw swobodnej oceny dowodów oraz nie uwzględnienie w należyтым stopniu dowodów obciążających oskarżonego, oraz wynikający z niej błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, iż oskarżony A. S. nie dopuścił się popełnienia zarzuconego mu przestępstwa podczas gdy całokształt zgromadzonego

w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności zeznania świadków G. B., R. K. i J. B. prowadzi do diametralnie przeciwnego wniosku.

Stawiając ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Mrągowie do ponownego rozpoznania.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego również zaskarżył ten wyrok w całości. Wyrokowi temu skarżący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mający wpływ na jego treść a polegający na dowolnej, a w konsekwencji błędnej ocenie materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadka J. B., G. B. i R. K., co w konsekwencji doprowadziło do uniewinnienia oskarżonego i braku naprawienia wyrządzonej szkody, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony A. S. kierował wykonywaniem czynu zabronionego przez podległe mu osoby, a tym samym doprowadził do powstania szkody w kwocie 873,92zł.

Formułując ten zarzut pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Mrągowie do ponownego jej rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Obie apelacje zasługują na uwzględnienie w zakresie, w jakim wskazują na konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania tej sprawy do ponownego jej rozpoznania. Pomimo bowiem tego, że kwestia odpowiedzialności A. S. po raz kolejny była przedmiotem analizy Sądu Rejonowego nie została wyjaśniona w sposób pełny a wnioskowanie Sądu I-szej instancji nadal budzi poważne wątpliwości.

Zasadnicza wątpliwość jaka istnieje w odniesieniu do rozważań Sądu I-szej instancji sprowadza się do tego, co konkretnie Sąd ten ustalił i jakie fakty uznał za udowodnione, a jakie- nie. Argumentacja zaprezentowana przez Sąd Rejonowy nie udziela odpowiedzi na pytanie kluczowe dla oceny wiarygodności świadków obciążających oskarżonego, a mianowicie, **czy G. B. i J. B. w ogóle wycięli drzewo na działce nr (...) w J., czy też nie** . Ustalenie tej okoliczności jest o tyle istotne, że aby można było ocenić, czy świadkowie przedstawiając okoliczności związane z wycięciem drzewa na polecenie A. S. opowiedzieli historię wymyśloną w celu bezpodstawnego pomówienia oskarżonego (jak twierdzą w postępowaniu jurysdykcyjnym), czy też ich ówczesne (złożone w postępowaniu przygotowawczym) zeznania były szczerze, najpierw należałoby ustalić, czy świadkowie ci potwierdzają fakt wycinki a jedynie negują, że zrobili to na polecenie oskarżonego, czy też w ogóle zaprzeczają jakimkolwiek wycinaniu drzew na wspomnianej działce.

Jeśli miałyby się okazać, że świadkowie ci zaprzeczają jakimkolwiek wycinaniu drzew na owej działce, to należałoby wyjaśnić, dlaczego - składając zeznania rzekomo bezpodstawnie obciążające A. S.- wymyślili akurat taką historię, która ich samych narażała na potencjalną odpowiedzialność karną. Gdyby mieli zaprzeczyć jedynie temu, że wycinali na polecenie oskarżonego, to również należałoby wyjaśnić, dlaczego- działając rzekomo z zemsty – oskarżyli S. „tylko” o wydanie im polecenia, a nie np. o to, że S. całe drzewo wyciął i ukradł osobiście. Pozostając przy kwestii zemsty zauważyć również należy, że skoro Sąd Rejonowy zdyskredytował pierwotne zeznania B. i B. uznając, że wymienieni złożyli zeznania obciążające oskarżonego z uwagi na istniejący pomiędzy nimi konflikt, to należałoby bliżej wyjaśnić naturę tego konfliktu. Zważywszy na fakt, iż w toku trwającego już postępowania wymienieni świadkowie dołożyli wielu starań, aby w istocie stać się orędownikami obrony oskarżonego, to trudno przypuszczać, aby był to konflikt poważny.

W tym kontekście wyjaśnić należałoby również to, że jeżeli opowieść o roli A. S. w wycince miałyby być jedynie wynikającym z zemsty pomówieniem, dlaczego także świadek R. K. obciążył oskarżonego opisując rolę oskarżonego w tym przedsięwzięciu (podał, że widział m.in. jak B. przywoził drzewo na polecenie S. zaś on sam drzewo to rąbał na posesji oskarżonego). Z pisemnych motywów uzasadnienia nie wynika, aby R. K. miał mieć jakieś pretensje do oskarżonego, czy też aby pomiędzy wymienionymi jakiś konflikt istniał. Przypuszczenie, że wszystkie dowody

obciążające A.S. są wynikiem jedynie jakiegoś konfliktu lub bliżej niesprecyzowanej zmywy, w której jakąś rolę ma odgrywać P. J., wydaje się być nadmiernym uproszczeniem.

Oczywiście nie można wykluczyć również i tego, że B. i B. kradzieży drzewa dokonali „na własną rękę”, w tajemnicy przed A.S., jednakże hipotezie tej zdaje się przeczyć fakt, iż po owo drzewo jeździli samochodem oskarżonego i było ono rąbane również na jego posesji. Jawność tych czynności podważa ewentualną tezę, iż całe to przedsięwzięcie miało się odbyć poza świadomością oskarżonego.

Zgodzić należy się z Sądem Rejonowym, iż opis czynu zarzucanego oskarżonemu nie przystaje do zdarzenia, które w istocie oskarżyciel zarzucił A. S.. Rację jednakże ma również prokurator wskazując- w oparciu o przywołane w apelacji orzeczenia SN- iż ewentualna modyfikacja opisu tego czynu poprzez wskazanie innego okresu popełnienia przestępstwa oraz rodzaju czynności sprawczych oskarżonego, mieści się w granicach podmiotowo-przedmiotowych pierwotnego zarzutu. Na uwadze jednakże należy mieć to, że w przypadku ewentualnej analizy zachowania A.S. w kontekście innych form zjawiskowych kradzieży, Sąd Rejonowy winien rozważyć, czy w realiach tej konkretnej sprawy doszło do zaistnienia wszystkich przesłanek warunkujących tego rodzaju odpowiedzialność tj. przesłanek określonych w art. 18 kk.

Nie powielając argumentacji, którą Sąd Okręgowy zawarł w uzasadnieniu swojego wyroku z dnia 10.12.2014r. (k.283-284v) i po raz wtóry nie przesądzając ostatecznego wyniku sprawy, zaskarżony wyrok należało uchylić a sprawę tę przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego jej rozpoznania (art. 437 §1 kpk). Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I-szej instancji winien ponownie przeprowadzić postępowanie dowodowe w całości, z uwzględnieniem uwag powyższych.